



Az újjászületés csodája

5.



A 2023-as év képekben

6-7.



Az Úr ajándéka a gyermek

8.

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

# ÜZENET



XXXV. ÉVF. • 1. SZÁM  
2024. JANUÁR 1.  
ÁRA 2 LEJ

## A mai nap – az új évben

**E**lképesztő. Nem hallottad, mi történt ott? Hát te nem hallgatod a híreket? – kérdezte nemrég tőlem valaki. Hangjában még némi fellelősségrevonás is érződött. Nem – vallottam be töredelmesen szinte lesütött szemekkel.

És mennyivel jobban érzem magam – tettem hozzá gyorsan gondolatban. Hosszú évekkel ezelőtt valóban én is a hírfalók közé tartoztam, hallgattam, néztem, olvastam a híreket, tudtam, ki mikor hol szólalt fel, kit hol támadtak meg vagy éppen koncoltak fel, melyik miniszter miért és mikor mondott le vagy fel.

Napjainkban nagy a rohanás. Sokan második, harmadik állásukat halmozzák, hogy ne csak a mindennapi betevő falat legyen meg, hanem a hétvégi ház, a legújabb autó vagy éppen Bali szigetére a kirándulás is. Mások éppen ellenkezőleg, a megélhetésért küzdenek. Közben öröklődünk a mindennapok igazságtalanságain, s évek alatt felgyűlt sérelmeket hordozunk magunkban. Ugyanakkor a „digitális diktatúra” rabjaivá válunk. Ahogy kevéske időnk támad, az okostelefonon csüngünk, fadjuk a híreket (álhíreket), netán rendelünk valamit.

Ételt, ruhát, kutyut – bármit. Mert hát ez a menő!

3.



Minden kedves olvasónknak  
boldog új évet kívánunk!

Fotó: Hover Zsolt (Magyaryerőmonostor)

## Ha vele indulunk...

**E**mlékszem egy feledhetetlen ifjúkori magányos szilveszterre még valamikor a kilencvenes évek közepéről. Éjfél előtt pár perccel felkaptam magamra a kabátot és kísértálmam a kertünk végén áthaladó vasúti töltéshez.

Az égen ragyogtak a csillagok. Megkerestem odafent a Göncöl-szekeket, mint valami égi igazodási pontot. A világ odalent az őszentendőt búcsúztatta, mint ahogy én is, a magam csendes, töprengő módján. Talán még rövid leltárt is készítettem magamban az elmúlt év főbb eseményeiről, és reménykedve terveztem ifjúságom jövőjét, folytatását. Így múlt el az akkori esztendő...

Sokszor eszembe jut az a csendes, néma, magányos, tépelődő szilveszter éjszaka a kertünk mögötti vasúti pályán, ahol olyan kicsinek éreztem magam a csillagok alatt. Mert az is voltam. Egy apró ember, aki feszegette határait, vágott a nagy ugrásra, de aztán valahogy mindig aláhullt a csalódás porába.

3.

## Reformátusok az új esztendőről

**A**z évkezdet mindig izgalmas lehetőség arra, hogy újraírjuk életünk következő fejezetét. A friss naptár egy üres lap, amelyre álmaink, céljaink és reményeink kerülhetnek – vallja ifjúsági szövetségünk egyik tisztségviselője. Az új évtől mindig valami újat várunk, lehetőleg jót, örömtelit. Mintha évről évre mind több jóra vágya az ember. Bennünk él a remény, hogy a következő év hátha még sikeresebb lesz, kevesebb rosszat és több jót tartogat számunkra – írja írja egy dél-erdélyi szórványban szolgáló lelkipásztor. A 2024-es esztendő a számvetésnek és a jövő útjelzői lerakásának éve – állítja egyházkerületünk főgondnoka. Hagyományos újévi összeállításunkban erdélyi református egyházunkban szolgáló testvéreink írnak arról, hogy mit jelent számunkra az előttünk álló új esztendő.

4.

# Tanulságos ígék

## Találkozások Józseffel

8.

„Simeont visszatartotta  
közülük és szemük láttára  
megkötöztette.”  
(1Móz 42,24b)

### Az úr mindenkit másképp szeret

A testvéreket azzal a feltétellel engedik el a fogságból, hogy Benjámint is elhozzák Egyiptomba. Simeont választja ki József, hogy túszként ott maradjon. A többi kilenc testvér elmehet azzal a paranccsal, hogy Benjámint elhozzák. Milyen nehéz lehetett e helyzet Simeon számára. A testvérei visszatérhettek Kánaánba, ő pedig ott maradt a börtönben. Mi lesz vele? Vajon még megláthatja-e szülőföldjét, apját és testvéreit? Vajon apja el fogja-e engedni Benjámint? Simeon teljes bizonytalanságban maradt az egyiptomi börtönben. De vajon miért pont őt választotta József, hogy túszként ott maradjon? Rúben volt az elsőszülött. Az lett volna a magától értetődő, hogy ő maradjon tús. Ám József Simeont választotta.

Jól tudta, hogy kicsoda Simeon. Ő volt a testvérek között a legdurvább, a legkeményebb, a legkegyetlenebb. Ő volt az, aki bosszúból kiírtotta egész Sikem férfilakosságát, utána az asszonyokat, s vagyonukat elrabolta. Simeonról és Léviről azt mondta Jákób a halálos ágyán: „átkozott haragjuk, mert erőszakos és dühöngésük, mert elkeseredett.”

Simeon volt a legbrutálisabb a testvérek közül. József valószínűleg attól tartott, hogy Simeon azt mondja testvéreinek: nem megyünk vissza Kánaánba, hanem visszatérünk felfegyverkezve és testvérünket kiszabadítjuk a börtönből. Ezért választotta Simeont, hogy túszként Egyiptomban maradjon. Övé lett tehát a legkeményebb bánásmód. Nehezebb sorsba került, mint testvérei. Megkötözték és börtönbe vetették. A többiek teli zsákokkal hazamehettek

szülőföldjükre. Találkozhattak apjukkal, feleségeikkel, Simeon pedig a fogságban maradt.

Ez a történet is mutatja, hogy Isten nem egyformán bánik az övéivel. Az ilyen kemény, durva embereknek sokszor nehezebb utat kell bejárniuk. Isten az ilyeneket nehezebb utakon kell vezetnie, olyan mélységeket kell megjárniuk, amelyektől mások mentesülnek. Olyan próbák, kísértéseken kell átmenniük, amelyekből mások megőriztetnek. Isten fontosnak tartja azt, hogy bűnös természetünket megváltoztassa, kemény akaratunkat megtörje. Mert ahol mi felfuvalkodottak vagyunk, ott Isten mindet bevet, hogy megalázza gőgös énünket. Persze nem mindenkivel bánik így az Úr, egyeseket nem kell ilyen nehéz próbákra átvezetnie. Főleg azoknál, akik fiatal korban térnek meg, az ilyeneket az Úr nem állítja kemény próbák elé. De azoknál, akik évtizedekig éltek bűnben, sokszor csak nehéz próbák által történik meg a változás. A káros szenvedélyekből is könnyebb fiatalon szabadulni. Azok, akik már évtizedek óta függőek, a legtöbbször csak súlyos betegség által szabadulnak megkötözöttségüktől.

Isten minden gyermekével más utat jár be. Ő ismer minket, jól tudja, hogyan kell minket megtéríteni. A Jelenések könyvében különös ígét olvashatunk: a győztes fehér kövecskét kap, amire egy új név van felírva, azt csak az ismeri, aki kapja. Ezek olyan személyes dolgok, amelyeket csak Isten tud és mi. Mert ő mindenkit másképpen szeret. Nem mindenkinek kell olyan nehéz utat végigjárnia, mint Simeonnak. A lényeg az, hogy a bűnös megtérésre jusson.

Édesanyám mondta el nekünk sokszor, hogy őt és ikertestvérét soha nem verték meg a szülők, bár ez akkor mindennapos volt. Később, már felnőtt korban édesanyám megkérdezte édesapját: miért nem vertél meg soha? Édesapja erre kedvesen azt válaszolta: mert nem volt rá szükség, mindig engedelmesek voltak.

Megtörténik, hogy Isten valakit súlyos próba elé állít, de az illető mégsem tér meg, hanem jobban megkeményedik. Gondoljunk a fáraóra, akit tíz csapással sújtott az Úr, mégsem tért meg. Egy biztos: bűnismeret nélkül senki sem jut el a Krisztusban való hitre. Aki nem látja bűnös voltát, az nem keresi Krisztust. A pünkösti történetben azt olvassuk, hogy miután hallották Péter prédikációját, szívükben megkeseredtek. Az eredeti szövegben ez áll: átszúrta szívüket az ige.

A testvéreknek nem kellett azt a nehéz utat járniuk, mint Simeonnak. Ám nekik is bűnbánatra kellett jutniuk, mert be kellett vallaniuk: vétkeztünk. Ahogy ezt kimondták, el is kezdődött József kedvessége, szeretetének meg tapasztalása, hiszen ingyen gabonát kaptak, az útra is bőven kaptak ételmet. József azonnal vigasztalni kezdte bűnbánatra, megtérésre jutott testvéreit.

A Bibliában olyan ígéket találunk, amelyek tele vannak vigasztalással, ezért végtelen öröm

Szabolcska Mihály

### Ének az újévben

Fölszállok hozzád, magas sziklaszálam,  
Te változatlan minden változásban.  
– Én Istenem! Csak Tégedet ölelve  
Száll nyugalom, száll bizalom szívemre,  
Látván idődnék örvénylő folyását,  
Eszteimnek sebes elfutását.

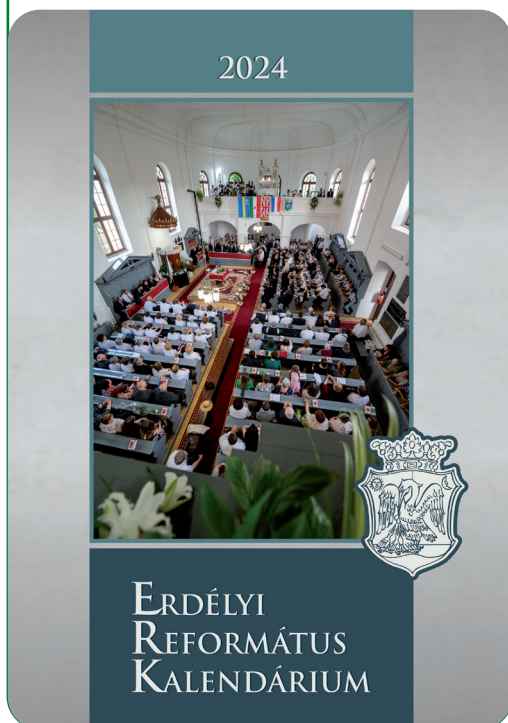
Fövény szem én, e zúgó habba vetve,  
Honnan vegyek szót hála-énekeembe?  
Kegyelmedet, Uram, miképp dicsérjem?  
A múlt évvel, hogy nem fogyott el életem...  
Hogy napról-napra, habról-habra átvízsz,  
S elértem im ez új év hajnalát is.

Búban, veszélyben őrizöm Te voltál,  
Szívem ha vérzett: fölibém hajoltál.  
Adtál sebet, de azt be is kötözted,  
Be azt is, amit emberek ütöttek,  
S bár vágyaimból vágyak még maradtak  
Legyen úgy minden, ahogy Te akartad!!

Ez esztendőt is leteszem kezébe,  
Én lábaimnak ösvényt Te mutass, Te.  
Vezess, Uram s amit Te rám bocsátasz,  
Nem félek én, legyen bár száz halál az:  
– Óh, engem a sír bízást eltakarhat,  
Megnyugtát ott is az, hogy Te akartad!

Hadd öllek hát, erős sziklaszálam:  
Te változatlan minden változásban.  
S neved a nyert diadalom szavával  
Az elzúgó időben hadd kiáltssam!  
Mert mit szívemnek – ha Te vagy vezére -  
Évek halása, évek születése.

### Válasszuk ajándékba szeretteinknek a Kalendáriumot!



tölti be szívünket ezek hallatán. A testvérek Kánaánba vezető útja nem volt minden gondtól mentes. Nem tudták, mit fog mondani apjuk, ha meghallja, hogy Simeonnak túszként kellett maradnia Egyiptomban. De még inkább féltek attól, mit fog mondani apjuk, ha meghallja, hogy Simeon csak úgy szabadulhat ki, ha Benjámint is magukkal viszik a következő útra. Vajon rá tudják-e venni Jákóbót arra, hogy szeretett fiát elengedje Egyiptomba?

A testvérek útja nem volt gondtalan. Nem kacagva mentek haza. Mert a megtérés nem könnyű. Könnyek között, sírással történik. A megtérés sohasem vidám esemény, hanem olyan, amely fájdalommal megy végbe. Ám utána következik az öröm, a felszabadulás. Lehet, Isten minket sem vezet könnyű úton az új évben, de egyet tudhatunk: ő mindenben javunkat és üdvösségünket fogja munkálni.



# A mai nap – az új évben

1. | És közben elfeledkezünk megállni, elcsendesedni, magunkba nézni. Vagy az Úrra figyelni. Meghallani az ő üzenetét – akár az Üzeneten keresztül is.

Kedves Olvasó! Az előttünk álló évben most épp ezt kívánom neked. Próbáld lassítani, kevesebbet loholni, többet elmélkedni, kevesebbet hajtani és többet figyelni magadra, a körülötted levőkre, az ige üzenetére! Kevesebbet időzni a digitális kütyük által ránk zúdított hírek, reklámok, kampányok zűrzavarában!

Pedig mily nehéz lesz. A „szokásos” hírözön, vírusfenyegettség és háborúk mellett (és vajon mi következhet még?) a vén kontinensen európai parlamenti választásokat tartanak. Egyházunkban is tisztújítások lesznek, a 15 egyházmegyében több mint tíz új esperest fognak választani, év végén pedig egyházkerületünknek új püspöke is lesz. Ráadásul Romániában és Magyarországon helyhatósági választásokra kerül sor, sőt, nálunk parlamenti és elnökválasztásokat is tartanak. És megyünk választani, aztán lessük a felméréseket, eredményeket, mintha azok jelentősen befolyásolnák mindennapjainkat.

Közben sokan várjuk, hogy jobb állásunk legyen, nyugdíjba menjünk, hogy kezdődjék meg az iskola vagy ellenkezőleg, érjen véget a tanítás, hogy új házba költözzünk vagy a régit felújítsuk, hogy kicseréljük a konyhabútort, kifestsük a szobát, hogy néhány kilóval lefogyjunk, új autót vegyünk, telefont cseréljünk, szabadságra menjünk, vidékre költözzünk és ki tudja még mi mindent. S közben eltelik az idő, amely senkit nem vár meg.

## Aranyosi Ervin: Évnyitó vers

**Legyen ez az új év egy új lehetőség!  
Engedd, hogy vágyaid tartalommal töltsék!  
Legyen benne öröm, mosoly, jó egészség!  
Kívánj csak merészet, s ne törjön le kétség!  
Kívánom, hogy mindig legyen elég pénzed!  
Pont annyi, ami kell, hogy céljaid elérjed!  
Soha ne legyen több, ne okozzon gondot!  
mindig dicsőséggel hagyd el a porondot!**

**Kívánom, hogy mától teljesüljön álmod,  
szíved óhajára változzon világod!  
És ami még fontos, sose félj szeretni,  
próbáld mindenkivel emberséges lenni!  
Aki értékeli szívesen fogadja,  
s hidd el, nem tartja meg, ő is tovább adja.  
Jusson mosoly bőven az új esztendőben,  
tartson meg az Isten mindig jó erőben!**

Ha viszont ezzel tisztában vagyunk, akkor talán másképp gondolkodunk majd. S inkább eldöntjük: nincs jobb pillanat a boldogságot, az életet kezelni, mint éppen a jelen. Éppen ezért próbáljunk meg úgy élni, mintha a mai nap lenne az utolsó. De ez ne a hedonista életmódot jelentse a *mindent adjatok meg nekem most!* felkiáltással. Hanem próbáljunk úgy dolgozni, mintha nem lenne szükségünk pénzre, szeresünk úgy, mintha nem fájna a csalódás, hálát-

lanság vagy igazságtalanság. Örüljünk minden napnak, amelyen egészségesek vagyunk, engedjük el a sérelmeket, legyünk hálásak azoknak, akik törődnek velünk, élvezzük a napsütést, a szellő simogatását, az eső áldását. De mindezekelőtt köszönjük meg a Fennvalónak a fejünk felett levő hajlékot, a mindennapi kenyeret, a minket ért örömeiket, az irántunk tanúsított kegyelmét. Ezekkel a gondolatokkal kívánok minden olvasónak áldott, boldog újesztendőt!

| SOMOGYI BOTOND |

# Ha vele indulunk...

1. | Mégsem törtem le. Mert éreztem, hogy az idő nekem dolgozik. Folyamatosan újabb és újabb lehetőségeket hoz elém, a határ pedig talán éppen a csillagos ég.

Milyen jó és egyben természetes is, hogy így gondolkodik, így viszonyul a jövőhöz egy ifjú lélek.

Mintegy harminc év távlatából visszatekintve e jelenetre, sok minden változott. Legfőképpen az, hogy ma már cseppet sem gondolom azt, hogy időm, mint a tenger. Nem. Már közelebb a vég, mint a kezdet. Eddig gondtalanul hajóztunk, de mostanság már mind jobban látszik a távolban az Óperenciás-tenger partja.

Ennek nyomán egyre többször felvetődik bennem az idő kérdése, amely mindegyre azt jelzi, „most múlik pontosan”. Közben pedig egyre gyakrabban negyvenesektől, ötvenesektől is búcsúzunk, mögöttük összetörten magára marad a család, amelynek tagjait letaglózza a gyász, és bizony idő kell, sok idő kell az újrakezéshez. Mindez pedig arra indít, hogy felelősen kell bánnunk minden nappal, mert minden ébredésünk ajándék, kegyelem.

„Mondd, van időd?” – kérdezzük egymástól. „Van időd?” – kérleljük a másikat. Egyre-másra irkáljuk tele a határidőnaplót, az idő pedig könyörtelenül telik felettünk. Gyorsan, mert ma már sietősen éljük az életünk. Szinte oda sem figyelve reá nagy kapkodásunkban. Észre sem véve, hogy „most múlik” csendesén. Csak az „eredményt” látjuk, ilyen-olyan kívánt vagy nemkívánt formában, állapotban, élethelyzetben. Elmúlásban.

Ott, azon a régi szilveszter éjjelen temérdek idővel felvértezve terveztem a jövőt, az Úr pedig jókedvűből adott hozzá kellő időt, újabb és újabb holnapot. De vajon meddig még? Meddig tart a kegyelem ideje? Ennek csak ő a megmondhatója. És jól van ez így. Ha vele indulunk, vele is érkezünk. Már most, e földi életben szívünkben hordozva a boldog feltámadás Krisztusban nyert reménységét.

| FÁBIÁN TIBOR |



Fotó: Szecsődi Árpád



# 1. Reformátusok az új esztendőről



„Egy új nap mindig új reményt ígér” – így hangzik a magyar rockegyüttes sikerszámanak kezdősora. A magyar ember az új esztendőtlől is új reményt vár. Az Úr 2024. évétől fokozottabban, mint az előzőektől, ugyanis az a választások éve lesz a politikában és egyházunkban is. A számvetésnek és a jövő útjelzői lerakásának éve. A jövő kijelölése nem egyszerű, hiszen a világban hatalmas a zaj, kavargó a káosz, baljósak az előjelek. Mi, reformátusok azonban szerencsések vagyunk: van, amit számbavenni az elmúlt esztendő megvalósításai közül, építkeztünk és épültünk lelkiileg is. Közösségünk is összezárt a gonosz eszmék, törzsi konfliktusokra emlékeztető militarista cselekedetek előtt. Így jó reménységgel tekinthetünk előre, hogy megtart minket az Úr, hogy nem törli ki nevünket az élet könyvéből. Mert egyedüli reménységünk ő volt és maradt. Ha pedig Isten velünk, ki lehet ellenünk? Talán csak mi magunk.

**Ambrus Attila**  
egyházkerületi főgondnok



„Nem hagylak el, sem el nem távozom tőled” (Zsid 13,5). A 2024-es falinaptár igei beosztásait készítve a legtalálóbbrak ítélt meg, ha a naptár közepére a december 31-re előírt bibliaolvasási igeszakaszából választom az igeverset. Legyen ott minden otthonban egész év során Isten ígérete, és hangozzon majd az év utolsó napján újra, visszatekintésként, vallástételként: bizony, az Úr nemcsak ígérte, de be is teljesítette. Benne összegződik Istenbe vetett hitünk, megváltónk szeretete és a Szentlélek munkálkodása. Fontos ez személyes életemben, erős biztatás családomban, Istenre való emlékeztetés gyermekeimnek, és szüntelen erősítés a gyülekezet számára. „Veletek vagyok minden napon” – mondja az Úr. „Mindenre van erőm a Krisztusban” – vallja az apostol. „A te szent orcád tündöklőjek mindig előttünk” – fohászkodik énekben a templomi gyülekezet. Jó úgy indulni az új évben, ha minden gondomat reá vetem, és bennem visszhangzik az ige: „nem hagylak el, sem el nem távozom tőled.”

**Bekő István**  
székelyudvarhelyi lelkipásztor, zsinati tag



Új esztendő – új kegyelmi idő. Amikor esztendőfordulón előre tekintünk arra az útra, amely előttünk áll, nem sejtjük, mit tartogat számunkra Isten. A világ néhány év alatt sokat változott körülöttünk, ami jogos félelemmel tölt el. De egyet biztosan tudunk: életünk útján nem járunk egyedül, velünk marad az Úr kegyelme. Az előttünk álló évre a kegyelemben való növekedésért imádkozom elsősorban a családtagjaim és a magam számára. A kegyelemben növekedést kérem az Úrtól a gyülekezetem, a reám bízottak számára. A kegyelemben való növekedés határozza meg azon asszonytestvéreim életét, akik az Úrban bíznak, az ő szőlőskertjében munkálkodnak. Sokszor megbicsaklik a hitünk, elbizonytalanodunk. De megújulva Isten kegyelme által új erőt kapunk. Így induljunk bizakodó hittel egy újabb év hajnalán: „inkább növekedjete a kegyelemben és a mi Urunk, üdvözítő Jézus Krisztusunk ismeretében. Övé a dicsőség most és az örökkévalóságban!” (2Pét 3, 18)

**Tatár Anna Julianna szolokmai lelkipásztor,**  
egyházkerületi nőszövetségi titkár



Az évkezdhet mindig izgalmas lehetőség arra, hogy újraírjuk életünk következő fejezetét. A friss naptár egy üres lap, amelyre álmunk, céljaink és reményeink kerülhetnek. Az év eleji gondolatok arra emlékeztetnek, hogy minden új nap új lehetőségeket hoz magával. Érdemes elgondolkodni az elmúlt év tapasztalatain, mert azok segítenek fejlődni és erősödni hitünkben. Az évkezdhet a változás és a fejlődés

időszaka, ahol a kitartás és a célok felé vezető út kijelölése válik fontosá. Bármilyen kihívás is vár ránk, az új év az újakezdés és a megújulás időszaka, ahol a belső erőforrásokat felhasználva lépésről lépésre haladhatunk az álmunk felé. Legyen az évkezdhet a remény, a hit és a pozitív változások forrása mindannyiunk számára!

**Mihály Dávid, IKE-alelnök**



Az új évtől mindig valami újat várunk, lehetőleg jót, örömet. Mintha évről évre mind több jóra vágyunk az ember. Bennünk él a remény, hogy a következő év hátha még sikeresebb lesz, kevesebb rosszat és több jót tartogat számunkra. Mitől lesz jó egy esztendő, mikor mondhatjuk el, hogy ez jó év volt? Akkor, ha kívánságlistánkon minden pontot kipipálhatunk? Ha az év elején egymásnak kívánt „Boldog újév!” maradéktalanul megvalósult életünkben?

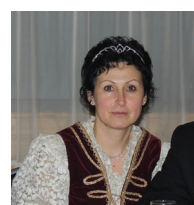
Akkor lehet boldog új évünk, ha megelégedünk azzal, amit Isten az ő jóságából kirendel nekünk, akár bőségesen, akár csak egy morzsányit, amennyire a kánaáni asszony is vágyott. Az a morzsányi ugyanis a Megváltó szeretetének teljességét jelentette. Az elmúlt években átéltünk járványt, hallunk háborús híreket. Isten kegyelmének köszönjük, hogy a mi országunkban béke honol. Adja Isten, hogy lelkünkben is béke lakozzék, az ő békessége! Hogy mit tartogat az új év számunkra, nem tudhatjuk, ám ha Isten kegyelme rajtunk, az mindenre elég nekünk, és akkor boldog új esztendő elé nézhetünk.

**Gábor Tímea alpestesi lelkipásztor,**  
a hunyadi egyházmegye lelkészértelkezleti elnöke



Milyen többlet van az év utolsó napjának a többi 364-hez képest? Miért azon az egyetlen napon nézünk hátra megvizsgálva az eddigi tetteinket, eredményeinket? Miért azon a napon nézünk előre – tervezve és reménykedve? Hiszen megtehetjük ezt az év bármelyik napján. Nekünk mégis szükségünk van arra, hogy legyen egy ünnep, egy közösség és félretett idő, hogy érezzük a szükségét annak, hogy mérlegre tegyük a múltat és Isten kezébe helyezzük továbbra is a jövőt. Ezek nélkül talán nem is kerítenénk sort sem az önvizsgálatra, sem pedig a tervezésre. Jézus személyéhez semmi köze a szilveszteri éjszakának, így lehet, hogy az új évben érdemes lenne ezt a hátra- és előretekintést inkább naponta tervezni. Ne csak egy évben egyszer, hanem naponta kérdezzük meg: mit lát az Úr az én tegnapomban? Mit tett félre számomra a holnapban? A személyes életünkben, a gyülekezetekben, a református egyházunkban ez marasztalhat minket abban, hogy naponta az Úrban maradjunk.

**Pap Ákos magyarvalkói lelkipásztor,**  
ERLÉSZ-alelnök



Az új esztendő az Isten által számomra kijelölt földi életnek egy újabb szakasza, amellyel kapcsolatban csak annyit tudok biztosan, hogy ígérete szerint gondviselőként velem lesz. Hogy mi vár rám, még ismeretlen, de ha megérem, biztos vagyok benne, hogy nem lesz eseménytelen, mert az örökkévalónak terve van velem. Ez nem azt jelenti, hogy nincsenek terveim, de igyekszem felfedezni azokat, amelyekben ő ott szeretne engem látni, mint engedelmes gyermekét.

Egyik személyemre szabott terve rövid ideje már meg is valósult, ugyanis kétikres nagyszülő lettem. Ám az alanyi jogon „szerzett” nemes tituluson túl határozottan érzem azt a felelősséget is, ami ezzel együtt jár. Messzemenő hálátat fejezem ki, hogy kiválasztott e feladatra, s folyamatosan kérem, hogy helyt tudjak állni benne. Ez kellene jellemeznie minket minden családi vagy gyülekezeti tisztségünk gyakorlása közben. Isten tiszteletében szerzett bölcsességgel törekedni a kapott küldetésünk lelkiismeretes, őszinte, szeretetteljes betöltésére.

**Czirmay Izabella Mária**  
marosludasi kántor-karnagy



# Az újjászületés csodája

**A**tlépjük az újév küszöbét, s izgatottan vagy egy kis félelemmel a szívünkben várjuk, mit tartogat számunkra az új esztendő. Nehéz ilyenkor számbavenni mindazt, ami az elmúlt évben történt, hiszen életünket folyamatos sietség jellemzi. Nem akarunk lemaradni semmiről, mindent időben be akarunk fejezni, mindenhol ott akarunk lenni, és nem tudunk megállni egy kis elcsendesedésre. Jó lenne, ha hálát tudnánk adni mindazért a jóért vagy nehézségért, amit Isten a tavalyi év folyamán számunkra készített.

Szeretném most az olvasókat arra hívni, hogy nézzük meg, mit mond Isten akkor, amikor egy új évhez vagy új fejezethez érkezik az életünk. Ézsaiás próféta könyvének 43. fejezetében ezt olvashatjuk: „ne félj, mert megváltottalak! Neveden szólítottalak, enyém vagy! Mikor vízen kelsz át, veled vagyok. Ha folyókon, azok el nem borítanak. Mikor tűzön mész keresztül, téged meg nem éget, lángja nem emészt meg, mert én vagyok Istened, az Örökkévaló, Izráel Szentje, Szabadítód.”

Akármilyen lelkülettel is indulunk útnak ebben az évben, tudnunk kell, hogy Isten minden lépésünkön ott van és ott is akar lenni. Lehet, nagy nehézségekkel kell majd szembenéznünk, vagy – ahogy az igében olvashatjuk – tűzben kell megedzödnünk, de nem felejthetjük el az ilyen helyzetekben sem, hogy ki a mi Istenünk.

Engedjük meg magunknak, hogy a világgal és a természettel együtt mi is újjászülethessünk léleekben. Isten a nevünkön szólít, és azt várja, hogy ezt az évünket is megtöltse áldásaival.

És mit tehetünk másképp, ha mi is újjászületünk e hatalmas szeretetnek az erejével? Mi is



képesek leszünk arra, hogy barátainkat, családjunkat vagy talán olyan embereket is segítsünk a nehézségeken, akiket nem ismerünk. Hogy ne csak a mi életünk szülessen újjá, hanem a másoké is.

Ne hagyjuk, hogy a mögöttünk álló ünnepek csodája kivesszen a mindennapjainkból. Vigyük a csodát tovább a mindennapokba.

Minden nap meg lehet ünnepelni Isten megváltó fiát, és minden nap hálát adhatunk a nekünk szerzett új lehetőségekért vagy ajándékokért.

Vigyük tovább a csodát, ne hagyjuk elveszni valahol útközben, és ne felejtsük a mi Urunk szavait: és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.

| BEREKMÉRI VIRÁG |

## Egyél szépen!

**K**rémleveseket az év bármely szakában főzhetünk, de a hideg, téli napokon különösen helye van étkezésünkben. Amellett, hogy tápláló étel, több olyan egészséges hozzávalót, zöldséget, gyümölcsöt is „elrejtethetünk” benne pürésített formában, ami támogatja immunrendszerünket. Készítsünk ezúttal, így az év legelején, egyszerű krémleveset krumpli, murek és torma alapanyagokból. A torma erőteljes íze jól érvényesül a krémlevesben, ugyanakkor a krumpli lágyítja és jó alapot ad neki.

A tormát főként reszelt formában fogyasztjuk, a krémlevesben is így használjuk. Érdemes tudni róla, hogy jelentős C-vitaminforrás, gazdag magnéziumban, kalciumban, káliumban és ásványi anyagokban. Tartalmaz mustárolajt, ami az erős, csípős ízéért felel. Ismert baktérium- és vírusölő hatásáról, jó gyulladáscsökkentő, csillapítja a náthás tüneteket. Segíti az emésztést és a májat a méregtelenítésben. Alacsony kalória-, de magas rosttartalma miatt célszerű diétás étrendekbe is beépíteni. Hidegtálas falatok készítésénél is népszerű a tormás ízesítés, jó tudni, hogy a reszelt torma jó étvágygerjesztő hatású.

A krémleveshez kevés olajon vagy zsiradékon dinszteljünk meg egy közepes, megreszelt mureket, ez jól megszínezi majd a levest. Adjuk hozzá a meghámozott, felkockázott krumplit (5–6 közepes méretűt), és öntsünk rá nagyjából 1 liter vizet attól függően, hogy mennyire szeretnénk sűrű állagú levest főzni. Sózzuk, borsozzuk, és tegyük bele pár szál összekötözött petrezselyemzöldet, késhegynyi őrölt szerecsendiót. Hagyjuk főni, majd az utolsó percekben adjunk hozzá 2 dl főzőtejszínt és 4 teáskanál tejszínes tormakrémet. Használhatunk frissen reszeltet is, az előbbi komfortosabb megoldás, és nagyobb üzletekben könnyen beszerezhető. Tálaljuk pirított kenyérkockákkal, levesgyönggyel.



| ALBERT BEÁTA |



## A 2023-as esztendőben a tavalyi évhez hasonlóan számos Fényképes összeállításunkban ezek közül válogattunk



Jelentős felfedezésre bukkantak januárban a kolozsvári Herepei-házban kutató restaurátorok: késő reneszánsz kori falfestmények kerültek elő a felújítás alatt levő műemlék épületben. Az egykori Farkas utcai parókiát az egyházkerület az IKE új ifjúsági központjaként avatta fel nyáron.



Tanulmányi kirándulást szervezett év elején az Erdélyi Református Lelkészértekezleti Szövetség a Szentföldre. A résztvevők a nevezetességek meglátogatásán túl (Tibériás, Genezáret, Betlehem, Názáret, Jeruzsálem, Kapernaum, Jerikó) felejthetetlen lelki élményben is részesültek.



Március 26-án a marosvásárhelyi Gecse utcai gyülekezet hálaadó istentisztelet keretében köszönte meg Istennek és a támogatóknak, hogy sikerült a templomot felújítani. Az 1830-as felszentelése után az ingatlan másodjára esett át nagyobb felújításra.



Április 23-án hálaadásra gyűlt össze Kalotaszentkirály-Zentelke gyülekezte, az istentiszteleten a felújított templomért fejezte ki köszönetét. A munkálatok során több egyházi ingatlant is felújítottak: új külsőt kapott a zentelkei imaterem, a kántori és lelkési lakás, valamint a parókia mellékterme is.



Május 2-án új hangon megszólaló orgonájáért, felújított templomáért adott hálaát a zabolai egyházközség gyülekezete. A hálaadó istentiszteleten köszönetet mondtak azért is, hogy egyházkerület, egyházmegye és egyházközség együtt ünnepelhetett a Generális Vizitáció alkalmával.



Júniusban Kárpátalján járt az egyházkerület külügyi-diakóniai ügyosztálya, valamint a Diakónia Keresztyén Alapítvány vezetősége. A látogatást egy segélyszállítmány átadásával is egybekötötték, jelezve, hogy a folyamatos támogatást az egyházkerület az elkövetkezendőekben is szeretné biztosítani.



# képekben

**ünnepségre, templomszentelésre, közösségi eseményre került sor. néhányat a kedves olvasóknak.**



Július 6-án az egyházkerület közgyűlésén a mezőbándi 140 éves református templomban tizenöt fiatal lelképásztor tett fogadalmat. Istentisztelet után a templomkertben az esemény emlékére kopjafát avattak.



Augusztus 6-án ünnepi istentisztelet keretében adtak hálát a megújult választúti templomért, amelyen korábban 2018-ban végeztek munkálatokat. Istentisztelet után Salamon Orsolyának a helyi mindennapokat ábrázoló fényképtárlatának nyílt meg a gyülekezeti házban.



Szeptember 24-én a kalotaszegi Sztánán ünnepi istentisztelet keretében adott hálát a népviseletben pompázó gyülekezet a 11. században épült, azóta több átalakításon átesett templom megújulásáért.



Október 1-jén a kalotaszegi Körösfő református közössége a kazettás mennyezetű műemléktemplomának felújításáért, valamint az egyházközösségekben az elmúlt években történt munkálatokért, a megújult orgonáért mondott köszönetet Istennek.



November 12-én ünnepi istentiszteletet tartottak a kalotaszegi Gyaluban, ahol a gyülekezet a helyi és a megyei tanács segítségével újította fel a templomot. A hálaadó istentiszteletet az ünneplőbe öltözött fiatalok műsora, a gyülekezet kórusa, illetve szavalatok színesítették.



December folyamán az IKE hagyományos Várom az Urat Adventi Zene-fesztiváljára került sor Erdélyben. December 3-án Székelyudvarhelyen, 9-én Kolozsváron, 10-én Sepsiszentgyörgyön és 16-án Marosvásárhelyen találkoztak a zenét szerető keresztyén fiatalok.



# Az Úr ajándéka a gyermek

**A**ranyosgyéresen a Kárpát-medencei Óvodafejlesztési Program keretében épült bölcsőde- és óvodaépületet november 16-án adták át. A magyar kormány segítségével létesült intézmény avatóünnepségén az egybegyűlteket Vincze Csongor tordai esperes köszöntötte: „bizony az Úr ajándéka a gyermek” (Zsolt 127,3). Hozzátette, Isten ajándékáért, a gyermekekért adunk hálát, „hiszen akkor, amikor sok helyen iskolákat, óvodákat zárnak be, mi új lehetőséggel indulhatunk el a jövőnk, a megmaradásunk felé.”

Az egyháznak mindig nagy szerepe volt a tanulás és a szeretet egy-  
séges átadásában, ezt teszi ma is, de emellett a hála és remény érzése is eltölthet minket – szól az ünnepelőkhöz Mile Balázs. A kolozsvári konzul szerint a magyar kormány támogatásával létesülő minden új óvoda és bölcsőde átadása alkalmával egy kis magyar nyelvi, kulturális, lelki és szellemi központ jön létre, amely reményt sugároz, hogy a magyarság továbbra is élni akar szülőföldjén.

Kolumbán Vilmos püspökhelyettes az eseményen elmondta: az egyház feladata elsősorban Isten ígéjének a hirdetése, a hit gyakorlása. Mindemellett az egyház társadalmi feladatokat is végez: kórházat, árvaházat,



Fotó: Kiss Gábor

iskolát, óvodát létesít. Célja mindezzel, hogy jó keresztény embereket engedjenek ki kapuin. A bölcsőde és óvoda épületének átadásával Jézus parancsának teszünk eleget, hiszen a kiegyensúlyozott nevelésre nagy szükség van – hangsúlyozta a püspökhelyettes.

| PILBÁTH KINCŐSÓ |

## A templomba gyülekezet is kell

**Ü**nnepre gyűlt össze a kolozsmonostori gyülekezet, örökkévalóság vasárnapján, egyben az egyházi év utolsó vasárnapján az elmúlt évek munkálataiért, lelki és fizikai építkezéseikért adtak hálát.

Az ünnepi istentiszteleten Kató Béla püspök igehirdetését követően Gede Csongor, helybeli lelkipásztor köszöntét fejezte ki mindazért, amivel Isten megajándékozta a gyülekezetet – az új munkatársakért, a korszerűsítő munkálatokért, az önkéntesekért, az egyházközség minden segítőjéért. Külön hangsúlyozta mindazokat a munkálatokat, amelyek a gyülekezet életét megkönnyítik a jövőben köszönetet mondva az új harangért és a felújított orgonáért, de a korszerűsített fűtésrendszerért, a felújított gyülekezeti teremért és a vallásórák számára kialakított játszótérért is.

Oláh Emese alpolgármester és Vákár István megyei tanácsalelnök felszólalását követően Kolumbán Vilmos püspökhelyettes köszöntőbeszédében kiemelte: „harminc évvel ezelőtt e gyülekezetben megfogalmazódott a gondolat,



Fotó: Kiss Gábor

hogy jó itt lenni; ez a gondolat mostanra megteremtődött, beteljesült. A ház megépült, de ahhoz, hogy célját betöltsse, gyülekezet kell.” A püspökhelyettes a híveket arra bátorította,

hogy a templomba úgy térjenek be, mint ahová hazatérnek, s ahol béke, szeretet, egyetértés várja őket.

| P. K. |

## Hirdetés

Igényes, pontos munkát garantálva vállalja templomok, műemlékek, egyházi épületek felújítását és karbantartását az **ALPINBIST Kft.**

Tornyok, toronydíszek festését, felújítását, bádогоzását, villámhárítók és ereszcatornák szerelését ipari alpinechnikával végzi el állványozási költségek nélkül.

További információk a **0755 312 904** telefonszámon.



**Toronyjavítás  
-festés  
-bádогоzás**



**LUKÁCS ALPIN'S**

**0744 612 079**

**ÜZENET**

ISSN 1223-8848

Az Erdélyi Református Egyházkerület gyülekezeti lapja

A szerkesztőség címe: 400158 Kolozsvár, Eötvös utca (str. Constanța) 1-3. sz.

Telefon: 0731-019404 • Drótposta: [uzenet@reformatus.ro](mailto:uzenet@reformatus.ro)

<https://reformatus.ro/mediatar/kiadvanyok/uzenet> • Főszerkesztő: Somogyi Botond

Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. • A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik.

Tipográfia: IDEA PLUS

Készült az Erdélyi Református Egyházkerület Misztótfalusi Kis Miklós

Sajtóközpontjának nyomdájában • Felelős vezető: Dávid Zoltán

